

Но, въпрѣки тѣзи и други причини, читалищното дѣло неспирно върви напредъ. Читалището има да играе и въ бѣдѣ не по-малка роль за успѣха на нашия народъ, отколкото въ миналото. Временнитѣ смущения ще изчезнатъ, човѣчеството ще подири наново спасението си въ развитието на своя интелектъ. Читалищнитѣ сгради ще станатъ все по-мили, все по-често посещавани. Ентусиазирани читалищни дейци не липсватъ. Водачитѣ на читалищното дѣло правятъ честъ на нашата общественостъ — безспоренъ залогъ за преуспѣване.

Все пакъ известни конкретни задачи сж безвъзвратно извзети. Читалището не е изгубило съ това. То като че ли е подѣлило тѣзи конкретни задачи на отдѣлни секции. Не е важно въ случая дали това поддѣляване е станало съзнателно или подъ натиска на живота. Читалището ще запази и трѣбва да запази главната своя цель — духовно издигане на нацията. То трѣбва да стане обединяващъ центъръ въ селището на всички културно-просвѣтни и стопански инициативи. Подъ своя общъ идеалъ, читалището трѣбва да обедини всички дружества въ селото, дейността на които нѣма да бѣде тогава изолирана, а координирана и планомѣрна.

Въ читалищата трѣбва да се пресичатъ като въ фокусъ целитѣ, задачитѣ и постиженията на отдѣлнитѣ дружества.

На читалищнитѣ дружествени събрания трѣбва да се поставятъ на разглеждане и одобрение всички въпроси, които отдѣлнитѣ дружества сж си поставили за разрешение и сж въ връзка съ общия културенъ и стопански подеъмъ на селото или града.

Читалищната трибуна трѣбва да стане обща на всички дружества, които гонятъ цели, близки на читалищнитѣ задачи, издигната надъ съсловнитѣ домогвания и надъ политическитѣ убеждения на всички.

Всички членове на отдѣлнитѣ дружества трѣбва да бждатъ задължително членове и на читалището.

Настоятелството на читалището и управителнитѣ тѣла на дружествата трѣбва да бждатъ въ постояненъ идеенъ контактъ. Това се улеснява и отъ обстоятелство, че твърде често въ селата това сж едни и сщи хора.

За връзката между читалището и кооперацията ще трѣбва да се дадатъ всички жертви. Днешниятъ моментъ на мораленъ упадѣкъ и стопанска разруха императивно налага на всички културни и стопански деятели да се свържатъ здраво въ своята дейностъ.

Чрезъ просвѣта и стопански възходъ ще изградимъ щастието на българския народъ.

Най-безкористнитѣ обществени деятели били сж и ще си останатъ читалищнитѣ дейци. Тѣ правятъ честъ на нашето племе. Изминатия пътъ не е малѣкъ, полученитѣ резултати сж безпорни. Тѣ даватъ импулъсъ за нови жертви предъ отечествения олтаръ.

Нека вѣрваме въ дѣлото, което творимъ.

Симеонъ Патевъ.